

СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СОЮЗУ РСР

МОСКВА. (ТАРС). 17 грудня робота сесії Верховної Ради СРСР проходила на роздільних засіданнях палат. Засідання Ради національностей почалося співповіддю Голови Планово-бюджетної комісії палати депутата К. М. Герасимова. Ця комісія разом з іншими постійними комісіями палат напередодні сесії піддала проекти народногосподарського плану і Державного бюджету найстараннішому аналізу.

Співповідач, відзначив, що Державний план розвитку народного господарства, як і Державний бюджет, повністю відповідає завданням дальнього розвитку економіки і культури, підсилення народного добробуту, зміцнення

оборонної могутності країни. Разом з тим він запропонував поправку до плану: збільшити на 130,6 мільйона карбованців, за рахунок наявних резервів, виробництво і реалізацію товарів народного споживання. У зв'язку з цим, а також в результаті деяких розрахунків приблизно на таку ж суму пропонується збільшити і доходи Державного бюджету. Одnocześnie виявляється можливим збільшити на цю суму бюджетні союзних республік. Кошти підуть на благоустрій районних центрів, на придбання інвентаря для лікарень, шкіл, дитячих садків і т. д.

Потім почалися дебати. Кожний виступ був прийнятий піклуванням про те, щоб краще викорис-

тати всі наявні можливості, резерви для успішного завершення п'ятиріччя.

У виступах промовців велика увага приділялася сільському господарству. І це тим природніше, що країна ще перебуває під враженням Третього Всесоюзного з'їзду колгоспників, який недавно закінчився.

Швидкий розвиток сільськогосподарського виробництва партія вважає всенародною справою. Зростає допомога міста селу. Про це красномовніше від слів промовляють «сухі» цифри плану. У завершальному році п'ятиріччя 50 тисяч колгоспів і радгоспів країни одержать від промисловості: понад 46 мільйонів тонн міне-

ральних добрив (майже по тисячі тонн в середньому на одно господарство), 312 тисяч тракторів, 156,5 тисячі вантажних автомобілів, 274,5 тисячі тракторних причепів, 14,5 тисячі екскаваторів, понад 10 тисяч бульдозерів, 6,7 тисячі скреперів і на 2,1 мільярда карбованців сільськогосподарських машин.

Депутати відзначали, що деякі промислові міністерства, як, наприклад, Міністерство тракторного і сільськогосподарського машинобудування ще не забезпечують випуску багатьох нових машин, які пройшли державні випробування і рекомендовані до серійного виробництва. Більш доскона-

(Закінчення на 2-й стор.)

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОММУНАР

ОРГАН КИРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання X
№ 150 (1162).

СУБОТА, 20 грудня 1969 р.

Ціна 2 коп.

Пленум обкому ЛКСМУ

Вчора відбувся пленум обкому комсомолу, який обговорив та затвердив звіт обкому ЛКСМУ на XVI-й обласній комсомольській конференції.

Доповідачем на конференції затверджено першого секретаря обкому комсомолу М. Д. Сиротюка.

Пленум розглянув організаційні питання.

В зв'язку з переходом на іншу роботу секретаря обкому ЛКСМУ Т. П. Лашевської пленум увільнив її від обов'язків секретаря та вивів зі складу членів бюро.

Секретарем обкому ЛКСМУ і членом бюро обрано В. П. Кришевича.

Пленум увільнив від обов'язків завідувача відділом обкому комсомолу В. П. Коломійця в зв'язку з його переходом на роботу в апарат ЦК ЛКСМУ.

ПРОБЛЕМИ
ДОСВІД
ІНІЦІАТИВА

ШКОЛА
ЛЕНІНА

ПЕРЕКОНАННЯ

До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна

Модичні халати змагаються білизною зі стінами кімнати. Дівчата — медсестри, санітарки — прийшли сюди безпосередньо з палат. В їх руках — загальні зошити, авторучки. Поряд, на книжкових полицях, — праці В. І. Леніна, допоміжна література. Дівчата ще раз заглядають у конспекти, гортають книги.

Зайшов пропагандист. Запала тьма, а потім слово взяла Галя Любашевська: «Вчитися комунізму — це значить...»

Згадується розмова в районній комсомолу. «Там у нас академія», — сказали мені про політгурток, що працює при комсомольській організації районної лікарні.

Згодом познайомився з цією академією політичної зрілості і з пропагандистом Григорієм Никифоровичем Нечипоренком. Зайшов з ним на заняття. Воно розпочалося рівно о другий день.

Григорій Никифорович надав слово Ользі Луговій. Та виступила з коротким рефератом «Основні ознаки сучасного імперіалізму та його реакційна суть» згідно з матеріалами Міжнародної наради комуністичних і робітничих партій в Москві. Так вже виробилось в групі комсомолок-медпрацівників, що виступи по темі заняття готують самі слухачі. Виступлять Оля, Валя Бадик, Оля Потапенко, Алла Теперман, Люба Федорова, подруги їх доповняють, а то й пропосять пояснити те чи інше положення. І вже потім, коли на слова: «Які ще будуть запитання?»,

аудиторія відповість мовчанням, підведеться Григорій Никифорович:

— От Алла нам розповіла про успіхи і труднощі сучасного розвитку комуністичного руху. А тепер мені б хотілось звернути увагу ще на деякі положення, які слід розуміти глибше.

Досвідчений пропагандист аналізує кожен виступ, узагальнює вивчений матеріал, доповнює. І знову виникають запитання, цього разу вже до Григорія Никифоровича.

Лікар районної лікарні Г. П. Нечипоренко працює з комсомольцями ось уже четвертий рік. За цей час освоїв програми семінарів і політгуртків «Молодь і сучасний прогрес», «Біографія В. І. Леніна», «Глобус», цього року дівчата вивчають праці В. І. Леніна по програмі «Ленінські уроки».

— Основне, що я абачаю в своїй роботі з комсомольцями, — говорить Григорій Никифорович, — це навчити їх осмислювати вивчений матеріал. Зрештою, вони цьому вже навчилися.

Так. Роботу над політичною книгою серед комсомольців лікарні не можна назвати пасивною.

Кінець заняття. Знову слово бере Г. П. Нечипоренко:

— Наступна тема: «Ленін про завдання Сілох молоді». Література: виступ Леніна на III з'їзді комсомолу, матеріали XXIII з'їзду КПРС, Постанова ЦК КПРС «Про 50-річчя ВЛКСМ». Допоміжна література...

— Отже, вам потрібно підготувати виступи на теми: «В чому Володимир Ілліч абачав першочергові завдання Сілох молоді», «Які заслуги радянської молоді перед соціалістичною державою», «Як я розумію — вчитися комунізму», «Що означає вчитися комунізму сьогодні»...

Звернути увагу на поставлені запитання: «в чому», «які», «як я розумію». Тут не однієї просто п'ятити до брошури, чи перекажеш зміст з книги. Щоб дати відповідь на поставлені запитання, потрібно осмислити прочитане, сконцентрувати вивчене, відібрати основне. Так радить пропагандист.

І ось сьогодні секретар комсомольської організації райлікарні Галина Любашевська впевнено розповідає, що «вчитися комунізму — це значить постійно збагачувати свій багаж знань, уміти перетворити комунізм у керівництво до практичної роботи, давати приклад виховання і дисципліни...»

Свого комсомольського секретаря доповнює Ольга Потапенко, Ольга Лугова... Вони діляться своїми думками, що значить сьогодні вчитися комунізму, бути ленинцем.

Розмова відверта і ділова. І вона саме така тому, що комсомольці теоретично підготовлені до цієї розмови. Самостійне вивчення творів В. І. Леніна в ході Ленінського заліку, попередні заняття в гуртку, участь в тематичних вечорах таких, як «Жити, працювати і вчитися по Іллічу» — ось що забезпечило потрібний теоретичний рівень уроку.

В гуртку постійно панує атмосфера відвертості, а теоретичні знання закріплюються в повсякденній роботі. Ось і після цього Ленінського уроку відбувся своєрідний суботник. Справа в тому, що реєстратура лікарні переходить на номерну систему. Для цього потрібно переглянути десятки тисяч медичних карток, що в короткий час працівникам реєстратури не під силу. Комсомольці зробили все самі. Реєстратура працювала нормально, хворі не помітили будь-якої затримки.

В лікарні більше тридцяти комсомольців. Всі борються за звання ударників комуністичної праці. О. Потапенко, Л. Липова, О. Скородумова, Г. Любашевська це право вже здобули. Так практично комсомольці лікарні вчать комунізму. І це теж одна з складових успіху уроку.

Б. КУМАНСЬКИЙ,
нааскор «Молодого комунара».

П'ятирічка руками МОЛОДИХ

Хорошою справою зустрічають Ленінський ювілей молоді кіномеханіки з села Журавинка Павло Цомпель і Анатолій Станкевич. В третьому кварталі вони були нагороджені перехідним Червоним прапором районної кіномережі за успіхи в культурному обслуговуванні односельчан. За одинадцять місяців кіномеханіки виконали річний фіплан майже на 150 процентів.

Л. ПОЛІЩУК.
Голованівський район.

Хоча ці дівчата і працюють в різних галузях — Люба Чуб продає у магазині, а Валентина Славна дояркою, вони міцно дружать. Люба і Валя — члени комітету комсомолу колгоспу «Перемога» Кіровоградського району та редколегії стінної газети. Жодна комсомольська справа не обходиться без участі комсомолок-активісток.

На фото: Люба ЧУБ і Валентина СЛАВНА.

Фото Ф. ПЛАХТЯ.

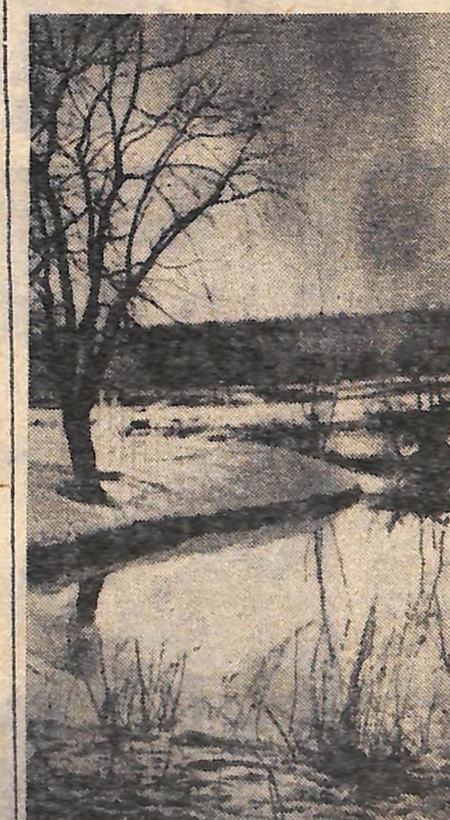
ВЧИТЬСЯ АКТИВ

Три дні в Компаніївці проходив семінар секретарів первинних комсомольських організацій району. Перший секретар райкому ЛКСМУ А. Короченко виступив з доповіддю «Завдання комсомольських організацій по підготовці та відзначенню 100-річчя з дня народження В. І. Леніна». Військовий комісар району Т. Романов повів на семінарі розмову про організаційну роботу комітетів комсомолу по військово-патріотичному вихованню молоді.

В кінці першого дня роботи семінару перший секретар райкому КП України М. Д. Пилипенко зробив доповідь про підсумки роботи Третього Всесоюзного з'їзду колгоспників і завдання комсомольських організацій району.

Другого і третього дня роботи семінару комсомольські ватажки проходили практичне навчання.

В. ТКАЧУК,
інструктор обкому ЛКСМУ.

Прийшла на Кіровоградщину зима.
Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

Хроніка КОМСОМОЛЬСЬКОГО ЖИТТЯ

„ОБИРАЮ ПРОФЕСІЮ ХЛІБОРОБА...“

Цікаві комсомольські збори відбулися в селі Іванівці на другому відділку радгоспу «Червоний землероб».

Про рішення Третього Всесоюзного з'їзду колгоспників і завдання комсомолу розповіла секретар партійної організації господарства В. П. Таран.

Варвара Павліна зупинилася зокрема на тому пункті в доповіді Л. І. Брежнєва, де він говорив про підготовку кадрів мавших професій, здатних виконувати на високому рівні всі роботи, зв'язані з експлуатацією нової техніки, впровадженням хімії, розвитком меліорації. В доповіді було сказано про те, що кожний колгосп і радгосп повинен своєчасно і планомерно готувати механізаторів та інших спеціалістів, мати певний резерв цих кадрів. Секретар звернулася до комсомольців радгоспу, які не раз були захисниками хороших справ, щоб вони відгукнулися і на цей заклик партії.

В обговоренні доповіді виступили комсомольці Хопінен, Лівий, який тут же, на зборах, повідомив, що їде на навчання у Бобринецький сільськогосподарський технікум. Дегтаров, вчителька Іванівської восьмирічної школи Бреславська. Всі вони говорили про нові завдання комсомолу в світлі рішень Третього Всесоюзного з'їзду колгоспників і палко підтримали політику партії і уряду.

Учасники зборів також обговорили питання про розноводження літератури серед робітників радгоспу. Комсомольська організація господарства урала зобов'язання з 20 листопада по 20 грудня розноводити літературу на суму сорок карбованців. Зобов'язання це вже перевиконане.

Значну увагу на зборах було приділено спортивній та оборонно-масовій роботі.

По обговоренні питань збори прийняли відповідні рішення.

В. ДАНИЛЕНКО,
інструктор Бобринецького райкому ЛКСМУ.

СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

Лий бурякозбиральний комбайн «КСТ-2А», наприклад, успішно пройшов державні випробування ще три роки тому, але досі не випускається. Замість нього колгоспам і радгоспам поставляють комбайн старої конструкції, менш ефективний.

Однією з найважливіших умов дальшого піднесення сільськогосподарства є меліорація. Адже в нашій країні більше половини всіх посівів розміщені в зоні недостатнього зволоження, а мільйони гектарів земель у Нечорноземній зоні зазнають надлишкового зволоження.

Про меліорацію говорили багато депутатів і, зокрема, міністр меліорації і водного господарства СРСР депутат Є. Є. Алексєєвський, який дав у своєму виступі огляд того, що робиться по країні на цій важливій ділянці.

Після травневого Пленуму (1965р.) ЦК КПРС зрошено 1,4

мільйона гектарів земель, осушено — 3,1 мільйона гектарів і на 6 мільйонах гектарів проведено роботи по очищенню сільськогосподарських угідь від чагарників, дрібнолісся, по прибиранню каміння.

Відповідно до народногосподарського плану на Україні в 1970 році буде продовжено будівництво Каховського зрошувального масиву площею в 260 тисяч гектарів. Новобудовою Північного Кавказу є спорудження Великого Ставропольського каналу для зрошення 200 тисяч гектарів земель. У вирішальний етап вступить будівництво Краснодарського водопропускного каналу на ріці Кубані, яке дасть можливість збільшити площі під рисом і сінозирніми в кубанських плавнях на 155 тисяч гектарів.

Величезні зрошувальні роботи мають бути виконані в Поволжі, про що тов. Л. І. Брежнев повідомляв у своєму виступі на Всесоюзному з'їзді колгоспників. Земельноводні ресурси тут дають змогу зрошити більш як 8 мільйо-

нів гектарів. Вже до 1975 року передбачається зрошити в Поволжі 700—750 тисяч гектарів.

Розширюється в наступному році спорудження інженерних річкових систем у пониззях Сирдар'ї, Амудар'ї, Дунаю, Волги, Іллі, а також на Далекому Сході. Характерно, що такі споруди, закінчені в роки нинішньої п'ятирічки, вже успішно служать народові. План закупки рису в країні до 10 грудня перевищено на 100 тисяч тонн.

Збільшується розмах зрошувальних робіт в зоні бавовництва і, зокрема, в головній його базі — в республіках Середньої Азії.

На засіданні Ради Союзу із співповідом'ї виступив Голова Планово-бюджетної комісії палати депутатів П. Я. Розенко. І в цій співповідом'ї також схвалені проекти народногосподарського плану і Державного бюджету на 1970 рік.

ВИДАННЯ ТВОРІВ
К. МАРКСА
І Ф. ЕНГЕЛЬСА
АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ

У Москві відбулася нарада представників англійського видавництва «Лоренс енд уїшарт» (Лондон), американського видавництва «Інтернешнл публішорс» (Нью-Йорк), радянського видавництва «Прогресс» (Москва) та Інституту марксизму-ленізму при ЦК КПРС, на якій було обговорено питання підготовки видання зібрання творів К. Маркса і Ф. Енгельса англійською мовою.

Одностайно прийняті загальні принципи підготовки і затверджено склад видання. Намічено попередній план випуску творів. Перші три томи вийдуть у світ в 1971 році. (ТАРС).

Комсомольці колгоспу імені Ульянова Ульяновського району піднімають свій політичний рівень в гуртку «Біографія В. І. Леніна». І пропагандист С. П. Маслій, який працює головою виконкому Вільхівської сільської Ради, — перший порадинок молоді.

На фото: пропагандист С. П. Маслій. Фото В. КОВПАКА.

БУДІВНИЧІ

Коли ви зайдете в цю будову, то не повірите, що це гараж для автобусів, скоріше ви скажете, що це палац для спортивних змагань. Будова вражає своєю величністю. В ній море світла, стіни іскрияться блиском. Опоряджує цю будову, наводять такий блиск комсомольською молодіжною бригадою будівельників Марії Казаріної.

Дівчата вже закінчили штукатурні роботи, тепер фарбують залізні деталі і білять стіни, стелю, підпори колон. Таміла Драч, Тамара Платонова і Людмила Даниленко вправно і без промаху «стріляють» червоною фарбою по залізних деталях новобудови. Оля Балакан, вишкова і струнка, як тополя, одягнена в підлітчаній по фігурі синій комбінезон, вибралась на рухоме ристування, яким служить спінаний автобус, і направила свій гідропульт-спрей в стелю. Ванно-молоко мірадами найдрібніших крапельок

липить до стелі, частина їх повисає в повітрі, і вже здається, що то не Оля тягнеться до стелі, а яблунка у весняному білому шумовинні...

Ще навчаючись в школі села Казаріної Новоміргородського району (як це було недавно, здається), Оля, як і багато її подруг, замислювалась: ким бути? Яку дорогу обрати в житті? Читала багато книжок, старалась не пропустити жодного кінофільму. І скрізь шукала відповідей на свої хвилюючі питання. А коли закінчила вісім класів, вирішила, що стане будівельником, як її старша сестра. Батьки благословили дочку на цю благородну професію. Оля прийшла в Кіровоград і вступила до профтехучилища № 2.

Швидко промайнули два роки навчання. По закінченні училища Оля Балакан привітала професію штукатурки-маляра 3-го розряду і направили в будівельне управління № 3 тресту «Кіровоградпромбуд». І тепер вона задоволення свого долі, робота їй до вподоби. Знайшла Оля те, що шукала. Комсомольці бригади обрали її своїм групкомсоргом. Подруги — Таміла Драч, Валя Платонова та інші також закінчили

профтехучилище і тепер працюють разом.

А от Галина Кошир, Ліда Оголь, Аня Воронкова прийшли на будову піднавати життя-буття зразу по закінченні школи. Спочатку то несли підносили, то розносили, то матеріал готували. Поміж ними була і Марія Казарінова. Вона мала більший життєвий досвід і як могла допомагала дівчатам то порадою, то добрим словом, а де треба було, то і заступалася за них.

Майстер будівельного управління № 3 Володимир Федорович Валєєвський помітив, що Казарінова має неабиякі організаторські здібності і незабаром призначив її бригадиром. Одного разу під час обідньої перерви Марія сказала своїм дівчатам:

— Ну, мої дівчонки, мабуть, досить нам бути підсобними. Пора нам ставати справжніми будівельниками!

Дівчата насторожилися, не відразу зрозуміли, куди веде бригадир. — При нашому тресті в учбовій комбінаті, — продовжувала Казарінова, — давайте всією бригадою на штукатурі!

Удень вони працювали, а ввечері сиділи за парті. А цього літа

бригада поповнилася випускницями з профтехучилища. Тепер в ній 22 чоловіки, з них 17 комсомольців. Майстер В. Ф. Валєєвський, де б не говорив про дівчат бригади Марії Казаріної, завжди характеризує їх найкращими епітетами:

— Дружні, працюють, роботу свою люблять, виконують її старанно, сумлінно. Щодня дають 120—125 процентів норми. Бороться за знамення бригади комуністичної праці. Дівчата систематично підвищують свою кваліфікацію. Щоб найкраще використати час, Казарінова домовилася з дирекцією учбового комбінату, щоб в бригаду під час обідньої перерви приходили викладачі. Після проходження програми екзаменаційна комісія підвищила кваліфікацію всім слухачам цих своєрідних курсів на один розряд.

Галина Біленька, Ніна Якубська, Марія Погоріла, Люба Барнас теж вчаться в середній школі робітничої молоді. Вони мріють стати інженерами-будівельниками...

Бригада живе по закону «Один за всіх, всі за одного». Якось Люда М. не вийшла на роботу. Подруги за нею поїхали. Може, захворіла? Але в гуртожитку її не було. Виявилось, нареченого в армію провадив.

Через кілька днів Люда вийшла на роботу. Обступили її розгнівані дівчата.

— Ти, Людо, ганьбиш нашу бригаду! — за всіх сказала бригадир.

— Я не винна, — з поспіхом відказала Люда.

— А хто ж винен?

— Любо, — і знову Людині уста розпідвисли в лукавій посмішці.

— Та хіба ж це любов, Людо? — з гіркою в голос майже скрикнула Марія Володимирівна. — Про любовку честь ти хоч що-небудь чула?

Нелегкою ця розмова була для Люди і для всієї бригади. Мабуть, вона запам'ятається їм на все життя...

Нещодавно дівчата закінчили опоряджувальні роботи на одній будові. Скоро закінчать наводити порядок і в гаражі.

У соціалістичному змаганні між молодіжними колективами тресту «Кіровоградпромбуд» бригада Марії Казаріної утримує першість. Миском комсомолу нагородив її Почесною грамотою.

К. КІПШ,
член обласного літоб'єднання.
м. Кіровоград.

ЄДИНА РОДИНА

В місті Кустанай (КАЗАХСЬКА РСР) закінчується будівництво цегли і монтаж обладнання нового комбінату костюмних тканин, який стане одним з найбільших підприємств подібного роду в країні. За рік тут будуть випускати більше 20 мільйонів метрів костюмних тканин. Нині одержано на тимчасовій технологічній лінії перші тонни пражі.

На знімку: одна із ділянок тресту-чесального цеху Кустанайського комбінату костюмних тканин.

Фото Ю. КУНДІНА.
(АПН).

Новий торговельний центр буде споруджено в станиці Новокубанській Краснодарського краю (РРФСР). На першому поверсі будови розташуватимуться продовольчий і меблевий магазини. На другому — універсальний магазин промислових товарів і швейське ательє. В торговельному центрі буде знаходитись також ресторан з двома залами на 140 місць і банкетний зал. Тут же розташуватимуться шашлична і кафе.

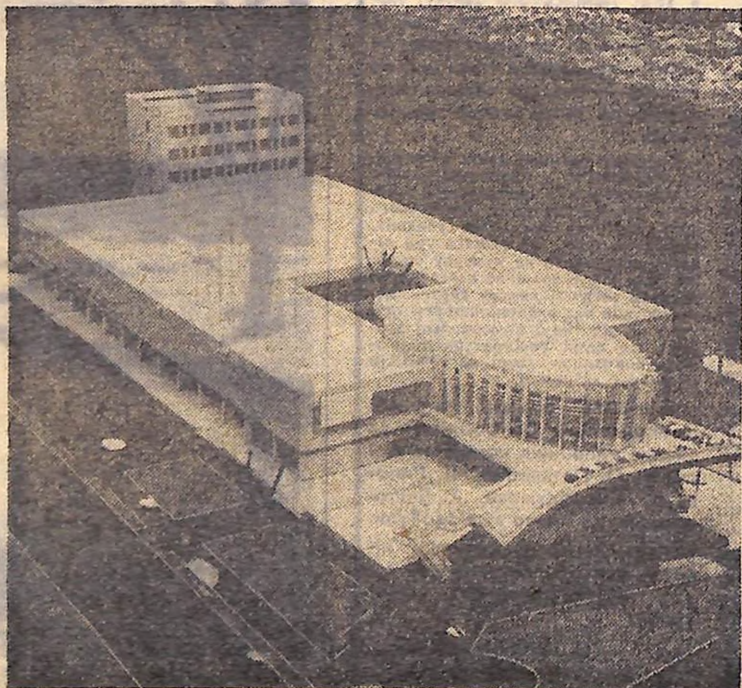
Перед цим будинком розб'ють стоянку для автомобілів.

Торговельний центр включатиме в себе також чотириповерхову школу продавців і кулінарів на 100 чоловік.

Проект центру розроблений архітекторами Інституту по проектуванню будов і споруджень споживчої кооперації РРФСР — «Роспроект».

На знімку: макет торгового центру для станиці Новокубанської.

Фото Р. АЛФІМОВА.
(АПН).

ВИ НАМ ПИСАЛИ

КОМУ МИ ЗАВДЯЧУЄМО...

Все ближче той день, коли вся країна святкуватиме 100-літній ювілей В. І. Леніна. В ці перед'ювілейні дні кожен прагне працювати якнайкраще. Якщо це робітник — його продукція має йти з першого пред'явлення, якщо вчитель — його уроки найвищої якості. Листи і повідомлення, що надходять до нашої редакції, свідчать про те, що кожен, хай робота його здається, навіть, непомітною, хоче виконати її найкраще, принести людям задоволення.

«Мені 66 років. — лише жителя Кіровограда А. А. Цепов. — Я часто відвідую молодий магазин, що по вулиці Карла Маркса, а сьогодні мені хочеться принести подяку через вашу газету продавцю цього магазину Галині Піддубаловій. Вона вишшила, уважна, обслуговує швидко і культурно».

Що ж, такий лист читати приємно, і ми з задоволенням приєднуємось до слів А. А. Цепової. Не менш приємно читати і листа Зої Фесенко, секретаря комсомольської організації Новгородівської райлікарні.

«Всі наші комсомольці беруть активну участь у четвертому етапі Ленінського заліку, а передові ми вирішили провести не тільки на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, в цьому, крім комсомольців з райлікарні, була молодь з аптеки, санепідемії. Суттєву допомогу одержали тоді колгоспи імені Шевченка, а зароблені гроші ми перерахували у фонд солідарності з патріотами В'єтнаму».

Люди скромної професії — продавці, кухарі, листоноші... Це ті, чийми послугами ми користуємось щодня, кому завдячуємо своїм гарним настроєм, апетитом, здоров'ям. Тому, можливо, й не дивно, що редакція саме про них одержує чимало листів.

В. Махненко, студент зооветтехнікуму з м. Новомиргорода:

«Працює Єва Андріївна Чечука кухарем в дитячих яслах колгоспу імені 40-річчя Жовтня Новомиргородського району. Страшні готує смачні, діти їдять з апетитом, ростуть бадьорими».

Г. Крикун з с. Шепилово Голованівського району:

«І Надія Гавришук, і Євгена Дмитрівна Довга — продавці першого класу. Рідко хто з покупців вийде з магазину, нічого не купивши, бо вміють його господарі і про товар розповісти, і порадишити придбати його».

Так, послуга приємна, коли пропонують її з щирим бажанням принести людям радість. А чи не найбільша радість — одержати листа від друга, сина, коханого?

«В будяку погоду наш Павло Костянтинівич на пошту, — пише про сільського листознавцю П. К. Дюрану завідувача сільською бібліотекою с. Новогригорівки Маловисівського району Р. О. Пилипенко. — Про те, щоб він вчасно не доставив кореспонденцію, не може бути й мови. Годинника по ньому звіряти можна. Та Павло Костянтинівич не лише розносить кореспонденцію. В його суціль — марш, дисципліна, а якщо треба передати журналі чи газету, будь яка: він це зробить дуже швидко. На його ділянку передбачено 900 примірників друкованих видань».

Послуга, дійсно, приємна, якщо людина пропонує її не тому, що це її робота, її обов'язок. Хіба ж обов'язково посміхатись, коли немає настрою? Важливо коректно і вправно робити свою справу. На жаль, редакція одержала і такого листа, хоч він і єдиний:

«Ваша газета — остання Інстанція, де я можу одержати допомогу. Більше місяця тому я здала в хімчистку пальто (приміальний пункт № 6, що біля обласної друкарні, квитанція № 195105). Одинадцять разів ходила я одержувати його, а мене «заспокоювали», мовляв, студентам холодноше, а поки приходять не менше разів. Але ж від цього ні мені, ні студентам (до речі, я їм дуже співчуваю) не тепліше. Конструктор-модельєр швейно-галантерейної фабрики М. Кріщенко».

Для справки М. Кріщенко.

Про зміст Вашого листа ми повідомили керівництво фабрики хімчистки, але відповідей до цього часу не одержали. Що ж, почекаємо разом.

Про педагогічний такт

(Закінчення).

ПЕДАГОГІЧНИЙ такт у навчанні, у вихованні, у щоденному спілкуванні ми повинні завжди виявляти до всіх дітей, без жодного винятку і особливо до дітей із так званих важких сімей. Тих дітей, де в сім'ях панують грубощі, лайка, важкі і нестерпні обставини.

У школі для такої дитини настає світла хвилинка. У колі своїх товаришів, у колі учителів від їхньої доброї ласки, від привітного слова, від товариської атмосфери серце такої дитини відтає.

Є в нас у школі в одному класі хороша дівчина Н. Комсомолка. Товариська, весела. Але який біль існує вона на серці. Не раз і не два її батько приходить з'являти, бешкетує, ображає і матір, і їхніх дітей. Де вже там до виконання домашніх завдань, до розв'язування задач. І коли вона заявляє, а заявляє-таки часто, що не вичила матеріалу, то чи варт забувати про все те, що діється у її сім'ї?

Якось у відвертій розмові вона заплакала і сказала:

— Ох, якби ви знали, як мені важко!

А її мати теж із сльозами на очах попросила:

— Ви ж там хоч у школі не зобігайте моєї дочки. Не ставте її в'яток, не цього я прошу — говорите їй не по людському...

Такі зустрічі, такі розмови не забуваються і не повинні забуватися.

Є в нас ще важчі сім'ї. І з них діти вчаться у школі. Кілька учнів із 9 класу поїздили в магазин темної ночі. Про них можна було почути фразу: «Яблуко від яблуні далеко не відірвалось». Її діти побували в болоті і не зовсім швидко вийшли з нього. В одного з учнів рецидив повторився. Виривати з болота їх треба. Нам усім. Педагогічній організації, комсомольській. Педагогічному колективу. Виривати треба тактовно, обережно, чуйно, пам'ятати, що неуроково, грубощами ми відштовхуємо дитину далі від себе, від нашого світлого, сяючого оздоблення в душі такої дитини.

Давайте мислити логічно, так, як воно складається в житті.

Вдома — грубощі, від яких вона рветься, а коли в школі ми зустрінемо її зневагою, байдужістю? Куди їй йти? І як їй? І якою вона стане?

УЧИТЕЛЬ завжди знає більше, ніж учень. Тому ж він і вчитель! Почуття педагогічного такту вчить, ніколи не показувати своєї переваги над учнем. Ніколи навмисне її не підкреслюй. Таке навчання, настільки, постійне підкреслювання принижує учня. Говорім і показуємо дітям інше: ви знаєте менше, як я, але ви знатимете і те, що я, і обов'язково підете далі. Ми не ті, якими були наші батьки, ви ж будете не такими, як ми. Це закон розвитку нашого комуністичного суспільства.

Ми своєю роботою розпалюємо в учня вогник потуги до знань. І хіба то поодинокі випадки, коли той вогник перетворюється в захоплення на все життя?

Учні наші багато читають, дивляться, від них почуєш найнесподіваніші питання, твердження, міркування, міркування свої, вірні, глибокі.

Вік наших учнів стає все молодшим. Дуже багато в нас і кандидатів наук, і докторів, вік яких 25—30 років.

Доводиться чути й про те, коли учитель, не задумуючись про пасадки, починає «присаджувати» учня, що «поємні» знати більше. Ній той поємає на його авторитет. А ця складна задача підказує інший розв'язок. Для себе — додаткову працю. Для себе й для учня — спільну радість. Бо тут, як кажуть, у зародку закладається не печаль, а добре явище, коли учень переростає учителя. Він так чи інакше піде далі. Ми учимо й виховуємо не одних першокласників, для яких ми

(Початок в газетах за 16 та 18 грудня).

свого роду «боги», коли наші неправильне слово учителя — закон.

Один із учнів третього класу невдоволено розв'язував задачу. Мучився над нею більше, як годину. Батько схилився до нього і почав доводити, що задача розв'язується зовсім не так. Син не згодився з батьком, стояв на своєму: так радив учитель і задачу необхідно розв'язувати лише так.

Старшокласники ж до нас придивляються дуже уважно, дивляться на нас трохи іншим поглядом. І якщо дають якусь питання, то й чимось цікавляться, але цікавляться і нами. А чи ми знаємо про те й те? Ми кажемо їм — читайте, вчіть напам'ять. А їм цікаво — а ми читаємо? А ми знаємо щось напам'ять? Вони бачать і наші помилки. В кращому разі про них вони мовчатимуть. Але коли таких помилок буде більше, коли вони стануть своєрідним розком наміста, учні про них заговорять...

І вони дуже добре розуміють нас, коли ми почнемо окриком (а чим же ще!) присаджувати учня, який посмів нам задати несподіване питання.

В. І. Ленін учив нас: якщо чогось не знаєш, навчисься.

Питання педагогічного такту — питання й навчання. З чим ми йдемо до дітей? Якщо з багажем ще за інститут, який ми закінчили двадцять років тому, то краще не йти. Бо спітніємося. І впадемо. Отже, настійно виринати, не зникає й не зникне ще одна істина — учитель це учень, вічний учень...

Життя в класі, якщо до нього придивитися, не яскраві ідилічна картина. Тут щодня стільки виникає епізодів, зав'язується стільки вузлів, що їх і не перелічиш.

Ось хоч би й дружба. Кожен з учителів може назвати хлопчиків і дівчаток, які добре вчаться, які дружать з перших років навчання, які й жити одне без одного не можуть. І проти такої дружби не виступаємо ми, нічого не заперечуємо і батьки.

Але в житті, в класі і поза школою зав'язується і інша дружба — між дисциплінованим учнем і таким, що має оцінку з поведінки «або й менше». Батьки проти такої дружби. А вона триває. І якщо батьки не можуть забронувати її, то в нас такого права немає й не може бути. Тут теж потрібен такт, розум, добре слово, вчасна порада. Мені здається, що коли в така дружба, то не зовсім уже й погано. Слід лише її на хвилину не залишати її поза увагою, слід добре придивитися, яка есторона дружби. Її на поміч добрим учням, впливати на недисциплінованого, виховувати з нього хорошого хлопця. Ніхто не каже, що це завдання легке, мабуть, воно найважче, але вирішувати, розв'язувати його нам.

УЧНІ обирають собі шляхи у життя. І яка робота постає перед нами. Однією або двома бесідами на вибір професії не відбудешся. Треба й про це з учнями та з батьками говорити вміло, образно, гаряче, пристрасно. Перекопувати, що всі професії у нас потрібні, що романтика є всюди. Такт — це й настій, це мрія, це палке слово, це переконання.

Не всі з них мають однакові сили, не всі однаково встигають. Так складаються їхні навчання, обставини, умови, що одні мають хороші оцінки, інші гірші. Закривати очі на це — значить, бути педагогом не дуже далеким. Розкривати очі треба на інше.

Це наші діти. Наші. Це наша зміна. Вони потрібні для Вітчизни. І від громадськості, від батьків, від нас залежить, якими зростатимуть вони. Всі вони оберуть різні професії, підуть у життя своїми шляхами. Але всіх їх повинно об'єднувати одне — любов до Батьківщини, почуття людяності, сердечності, добра. Ось де ключ до найголовнішого в педагогічному такті вчителя.

М. СТОЯН,
вчитель.

«ЧИ ЖДЕ ВЕНЕРА РАКЕТ?»

У Кіровограді закінчив роботу обласний семінар керівників гуртків дитячої технічної творчості. Головна мета семінару — обмін досвідом роботи гуртків юних умільців, що працюють при районних будинках піонерів. Керівники любителів ракетомодельництва С. Кононенко та Олександрівки розповіли про виготовлення моделі корабля «Схід», оператор Кіровоградської студії телебачення А. Будувальцев прочитав лекцію про зйомку кінофільмів та хімічну обробку плівки. А. Лут з Тимківського Будинку піонерів Добровілляськського району повідомив про «секре-

ти» організації ракетомодельного гуртка... Багато корисного, цікавого почерпнули на семінарі також прихильники авіо- та судномодельництва. Керівники гуртків дитячої технічної творчості мали змогу не лише слухати теоретичні настанови, а також власноруч зайнятися виготовленням тієї чи іншої моделі. П'ять днів тривав семінар. Повернувшись додому, представники юної армії умільців приступили до підготовки гуртківців для участі в обласних змаганнях з технічних видів спорту.

Таїса МЕХЕДА, керівник фотогуртка Кіровоградської обласної станції юних техніків.

Ковини

В ДОРОЗІ — «ЛАЗ-695-М»

Світловодський автопарк доповнився новим пасажирським транспортом — чотирма комфортабельними автобусами марки «ЛАЗ-695-М» та двома марки «ЛАЗ-695-М». ЛАЗи мають м'які крісла, широкі вікна, удосконалену вентиляцію салону, опалення — взимку. Вони оздоблені фарбами приємного кольору. Місткість їх на двадцять пасажирів більше, ніж в звичайних ЛАЗах. Автобуси вирушили по міжміських маршрутах та по вулицях наддніпрянського міста.

Доля солдата

Коли до комсомольських лав приймали Тарасу Лайшевську та Аллу Жадовець, їх запитали:

— На кого ви бажаєте бути схожими у житті, хто є для вас взірцем?

Дівчата відповіли: Бажаємо бути схожими на Павлу Корчагіна і на Івана Антоновича Терещенка...

— 1.

...Восени 1933 року Головівка проводжала на службу в армію 72 хлопців. Грала музика, лунали пісні, дівчата, несоромлячись, цілували своїх милих. Серед тих, хто йшов цієї осені в армію, був і молодий вчитель комсомолець Іван Терещенко. Після закінчення Олександрійського підтехнікуму два роки довелося попрацювати вчителем в Головівці. Довго не міг звикнути, до того що діти називають його Іваном Антоновичем, червоним, піжовиком...

Коли вийшли за село, на пагорб, озирнувся Іван на річку Головівку, на річку Бешку, що сріблястою смужкою вилізалася на сонці.

— Чекайте мене, — сказав учням.

Та не знав Іван, що повернеться додому аж через 8 важких років, що з 72 головівських юнаків на поріг батьківської оселі ступлять лише дев'ятеро.

У військоматі Івана разом з односельчанином Федором Глушечком направили до Ленінград у військово-морське прикормонне училище, а потім він продовжував навчання в Київському загальноосвітньому.

Весною 1941 року у новій військовій формі Іван з відзнаками лейтенанта в останній раз прощався з рідними синами Дніпра. Довго стояв на Володимирській гірці, прощаючись з Дніпром. Думав знову про невеличку річку Бешку, про своїх учнів, що залишилися у Головівці. А вранці поїзд, зовнішню виступаючи по рейках, повів лейтенанта на захід, в невеличке прикормонне містечко Рава-Руську...

— 2.

Рава-Руська. Коли чуєш це назву, відразу згадуєш героїчних захисників Брестської фортеці. Тут, під Рава-Руською, в перші дні війни 41 стрілецька дивізія під командуванням Мікушевича дала відсіч переважаючим силам ворога.

Лейтенант Терещенко командував кулеметною ротою. 18 червня прикормонники задержали двох порушників кордону, наступного дня порушників кордону фашистські літаки. З ворожого боку чувся гуркіт моторів, гітлерівці стягували до радянського кордону танки.

У цей напружений, нервовий обстановці командир Мікушевич зібрав до себе офіцерів. Він наказав відкрити вогонь з відпусток, віддати бійцям повні боекомплекти, ще раз перевірити основні і запасні позиції. Командир кулеметної роти Терещенко вже добре вивчив своїх бійців. Він навчав їх влучно стріляти з кулемета, швидко міняти позиції, ретельно їх маскувати.

Вечері 21 червня воїни дивилися кінофільм. Потім кинули зібрані з Олександра Алтухова, кремезного сибіряка, що з'їдав за обідом по дві порції. Сашко не ображався, був веселою вдачею.

А о 4 годині ранку на передній край оборони почали падати ворожі бомби. Водночас ворог відкрив гарматний і кулеметний вогонь. Гітлерівські автоматники під прикриттям танків перейшли кордон.

Кулеметники лейтенанта Терещенка зайняли оборону, намагаючись вогнем кулемета відіграти піхоту гітлерівців від танків. Наласадний рев моторів, брязкіт сталевих гусениць викликали тривогу. Виходом ворожого снаряду вбито лейтенанта Васильченка і знищено кулемет. Олександр Алтухов, зв'язавшись до купи кілька гранат, кидав їх під ноги ворога і підбивав його. Інший танк вичити на позицію кулеметників, намагаючись розвинути її гусеницями. В цю хвилину командир роти Терещенко зв'язався гранатою підбивав цей танк. Відбито першу атаку...

Генерал Мікушевич, обходячи передній край, поздоровив кулеметників з першим бойовим успіхом.

Протягом 5 днів відбивали воїни 41-ї дивізії атаки гітлерівців. 26 червня, коли нависла загроза оточення, було одержано наказ про відступ. Багато воїнів дивізії загинуло в перші п'ять днів війни. «Подвиг цієї дивізії в героїчному захисті Рава-Руського укріпленого району у порівнянні з подвигом героїв Брестської фортеці», — пише у своїх мемуарах Маршал Радянського Союзу Ф. Голіков.

— 3.

Важкі, кровопролитні бої під Києвом влітку 1941 року. Знову дивиться на води Дніпра лейтенант Іван Терещенко. Тільки це вже не прозора чиста вода Слаутича, а вода змішана з кров'ю бійців. Переправа під Каневом. Скупчилися автомашини і гармати, піхота і біженці. Ворожі літаки раз у раз скидають бомби, намагаючись влучити в переправу, фашистська піхота рветься до Дніпра. Кулеметники Івана Терещенка тримають оборону, прикриваючи переправу. В кожухах закипає вода, і хмарини пари, змішані з димом, висять над позиціями. Ворожим осколком поранено Сашка Алтухова. Командир роти Іван Терещенко перев'язує бойового друга і припадає до його кулемета.

Сутеніє, у дніпровській воді відзеркалюється величезна заграва, і здається, що то горить вода. Це було останнє, що побачив того дня Іван Терещенко. В ту мить поблизу кулемета розірвалася снаряд...

якісь люди. Їти вночі було важко. Третього дня відкриті задержали і повернули в табір. Що одна спроба втекти не дала результату. Третя втеча Івана Терещенка з друзями виявилася щасливою. Вдалося діяти до Польщі і потрапити до своїх.

Після перевірки Івана Антоновича поновили у військово-морському училищі. Бойовий лейтенант, відважний кулеметник не міг приховати свій, коли знову опинився в концтаборі Заксенхаузен вже як визволитель...

Після війни Іван Терещенко працював на Семієвсько-Головівському вуглерозрізній поміщником машиніста екскаватора. Про його бойові подвиги в перші дні війни написано в книзі «На західній границі», що вийшла у Львові в 1965 році. Кілька теплих сторінок про лейтенанта Терещенка написано і в книзі Валерія Варзакова «Железний ковід». Цю книгу з зворушливими даними написав автор надіслав Івану Антоновичу.

Кілька років тому з Терещенком трапилося нещастя: автобус, що він робітничий на роботу, потрапив у аварію. В ньому їхав і Іван Антонович. До трьох фронтальних поранень приєднався перелом лівої руки, ребер, струс мозку.

Я розмовляв з Іваном Антоновичем в лікарні, годинами протягом кількох днів. Він більше розповідав про товаришів, ніж про себе. Середнього зросту, худорлявий, він кловився і весь час поправляв окуляри, пригладжував коротенький «жачок» світлового волосся. Я слухав цю хвилюючу розповідь ветерана війни і думав про своїх ровесників. Як це добро, що зрісся для нашої молоді в такі люди, як Іван Антонович Терещенко...

Анатолій КОХАН.

наш позаштатний кореспондент.
м. Олександрія.

ВИ ЗАПИТУВАЛИ?

В РОЛІ ТОМЛІНСОНА

Санітар, монтажник на будівництві Останкінської телевізійної вежі, робітник на кіностудії «Мосфільм». Такий був трудовий шлях Олега Видова до вступу на акторський факультет ВДІК. Уже в перші роки навчання кінематографісти зацікавилися О. Видовим. Широке визнання прийшло до нього після виконання ролі Володимира у фільмі «Замість», який поставив В. Басов. Головна роль в датиському фільмі «Червона магія» принесла кіномистецю міжнародну популярність.

В дні VI Міжнародного кінофестивалю в Москві на екрані столичного демонструвався фільм югославського режисера Івана Живановича «Про причину смерті не загадувати». В ньому головну роль лейтенанта-есесівця, який фотографує свої жертви перед розстрілом, виконував Олег Видов. Це була перша негативна роль артиста, але виконав він її дуже талановито. Не випадково цей фільм був заборонений в Західній Німеччині.

Зараз Видов знімається в фільмі «Ватерлоо», який ставлять радянські, італійські та англійські кінематографісти. Постановку здійснює радянський режисер Сергій Бондарчук. Олег Видов грає роль англійського генерала Томлінсона — молодого лорда і дипломата, який зіграв не останню роль в перемозі над військами Наполеона.

— Мені подобається, — говорить О. Видов, — що роль пропонується різнохарактерні і цікаві. Кожна з них — це знайомство з новою, своєрідною біографією, а індивідуальним характером.

В. БАУЛІН, І. ГІНЗБУРГ.

На знімку: О. ВИДОВ.

ДВА дні на сцені кіровоградської філармонії вигравав різнобарв'ям вінок обласного огляду учнівської художньої самодіяльності, присвячений 100-річчю з дня народження В. І. Леніна.

Кожен номер програми був схожий на дзвінкий промінь, який віддаював нашим прекрасним сьогоденням, любов'ю до Ілліча, бурним минулим Батьківщини.

ВІНОК

В цьому огляді взяло участь близько двох тисяч вихованців тринадцяти шкіл Кіровоградщини. В програмі огляду найбільш широко були представлені хорова колективи, оркестри, ансамблі, художнє читання, а також індивідуальні виконавці всіх жанрів.

Право відкриття огляду було надано вихованцям середньої школи-інтернату №1 обласного центру. Близько години тривав виступ вокально-танцювальної композиції «Ленін завжди з нами» (художній керівник і хормейстер Л. М. Швець, балетмейстер В. М. Слободянюк). Урочисто прозвучали у виконанні хору дів-

чат пісні Д. Соловйова «Сторіччя Леніна стрічай» і М. Старокадомського «Велике ім'я».

Заслужений успіх випав на долю багатьох індивідуальних виконавців. Зокрема, добре прозвучали пісні у виконанні шестикласниці з Новомиргородської середньої школи-інтернату №1 (керівник В. Л. Ковалюк), який виконав пісню Чернишова «На березі Волги».

Приємне враження у присутніх залишила пісня «Школа моя — інтернат», слова і музику якої написав вчитель співів цієї школи А. Загребельний. Високу оцінку членів журі дістав хор Кіровоградської середньої школи-інтер-

ІЗ ПРОМЕНІВ

нату №2 (керівник В. П. Парасенко), який виконав пісню В. Локтева «Про найдорозжого» і «Баладу про Олександра Матросова» В. Соловйова-Седого.

Змістовну літературно-музичну композицію «Ленін і тепер живе всіх живих» з берегів Дніпра привезли учні Світловодської восьмирічної школи-інтернату №2. Слід також відмі-

ти хор Новомиргородської восьмирічної школи-інтернату (керівник І. Т. Ошпак), вихованці якої добре виконали «Пісню про Леніна» І. Шамо та «Я славу партії» В. Вірменіча.

Заслужений успіх випав на долю багатьох індивідуальних виконавців. Зокрема, добре прозвучали пісні у виконанні шестикласниці з Новомиргородської середньої школи-інтернату №1 (керівник В. Л. Ковалюк), який виконав пісню Чернишова «На березі Волги».

Сподобалися глядачам і танці старшокласників. Серед них хореографічна картинка «Діти революції», український народний танок, російський народний танок, угорський чардаш у виконанні танцювальних колективів кіровоградських шкіл №1 і №2.

Порядком слухачів виступ ансамблю співачок із Світловодська, який виконав білоруський народний танок «Крижачок» та російську і українську народні пісні.

Вірші, як відомо, люблять всі школярі, багато хто захоплюється художнім читанням. На жаль, в минулі роки у нас чомусь мало приділялось цьому увазі. Тим більше відрадно, що на цей раз ми почули ряд поетичних творів у виконанні здібних читців.

Вдало виступили на початку огляду з читанням віршів В. Маяковського, О. Жарова і І. Нахичієвського першої Кіровоградської школи-інтернату Людмила Маяк і Андрій Пилипенко. Вразило, з дитячою безпосередністю виконала вірш А. Барто «Волтузья» учениця 3 класу Олександрівської се-

редньої школи-інтернату Галина Тарпавська.

Обласний огляд вихованців шкіл-інтернатів свідчить про зріст учнівської художньої самодіяльності. Але слід, однак, зазначити, що керівники дитячих колективів іноді забувають про специфіку репертуару для своїх вихованців, їх можливості. Особливо це стосується вокалістів.

Слабо підготовлені колективи Червонокам'янської і Олександрівської середніх (директори В. М. Демур і Г. К. Настасьєв), та Маловисківської і Бобринецької восьмирічних шкіл-інтернатів (директори М. С. Юрчук і Г. А. Безвушко).

Огляд закінчено. Відібрані кандидати до участі в заключному концерті, який відбудеться під час зимових канікул школярів. Проте робота в шкільних колективах художньої самодіяльності не повинна припинятися, в тому числі і в зимові, весняні та літні канікули учнів. Про це повинні потурбуватися вчителі, учнівські комсомольські організації, працівники культосвітніх та позашкільних установ області.

П. ВАНЯШИН,
інспектор шкіл облвню, член обласного журі.

ХОЧ ЛИСТ І НЕ БУВ
НАДРУКОВАНИЙ

ФАКТ

МАВ МІСЦЕ

«Шановна редакція! Я живу в комуніальній квартирі з матір'ю і молодшим сином. Минулого року через відсутність належних житлових умов в квартирі моя дитина захворіла. Цього року я вже кілька разів зверталася до керуючого будинком т. Симончика з проханням зробити ремонт, але він лише обіцяє».

Л. Остроумова,
м. Знаменка.

Редакція звернулася до голови виконкому міської Ради депутатів трудящих Г. Доренка з проханням допомогти Л. Остроумовій. Ось що він нам повідомив: «Факти, викладені в листі Л. Остроумової, мали місце; ремонт в її квартирі зроблено. Виконком міськради звернув увагу керуючого будинком т. Симончика на необхідність більш ретельного ставлення до потреб трудящих».

СПОРТ

ДВА СВІТОВИХ

ЛЬВІВ Два світових рекорди встановили шановні нападники категорії заслужений майстер спорту, чемпіон світу львів'янин, армієць Владислав Кришинський у перший день XX командного чемпіонату країни з важкої атлетики, що розпочався у Львові. В додатковому підході він вижав штангу вагою 135 кілограмів. Це на один кілограм вище рекорду світу та СРСР, який належить йому ж.

У штовханні українському богатырю виявилася під силу штанга вагою 125,5 кг, що теж на один кілограм вище світового і всесоюзного досягнення.

КУБОК ВАЛЕНТИНИ ПРОТАС

Після п'ятиденної напруженої боротьби серед найсильніших баскетболістів команд Кіровоградщини визначилися переможці. Чемпіонами області з баскетболу на 1969 рік стали чоловічі та жіночі команди обласної ради ДСТ «Авангард».

Другі місця вибороли у чоловіків — команда «Буревісник», у жінок — студентки Кіровоградського інституту гірсько-лісового господарства машинобудування.

В змаганнях було виявлено ряд здібних молодих баскетболістів, — підвіс підсумок чемпіонату головний суддя змагань О. Гах.

Зростає майстерність проєктувальників Волинського Христово, Сергія Сапаліна, Сергія Івахненка, Надія Самойлова, Наталя Орел та ін. Як і завжди найрезультативнішим гравцем серед жінок була учениця школи-інтернату №2 Валентина Протас — член збірної команди школярів України.

Ю. СТОРЧАК.

— Чи ви, Іване Івановичу, від старістю спортсменом стати хочете?
— Ні, хочу шоранку погратися в автобус.

— Громадянине начальник, де тут у нас на п'ятнадцять діб можна...
Малюнки В. ЗАНЦЕВА.

В обласному центрі проходить обласний телевізійний фестиваль самодіяльного мистецтва, присвячений 100-річчю з дня народження В. І. Леніна.

На тлі голубих екранів розвиваються іскрометні народні танці. Пісні, вірші про улюбленого вождя доносять до багатотисячного глядача області дзвінки і натхненні голоси кіровоградських аматорів.

На фото: виступає танцювальний колектив Рівнянського Будинку культури Новоукраїнського району.

Фото А. БУДУЛАТЄВА.

МЕТЕОРОЛОГІН надмірно обережні, коли роблять прогнози погоди на найближчі тижні. Художники-модельєри впевнено повідомляють «погоду» в моді на два найближчих сезони. Нічого дивного в цьому немає: мода, як відомо, вирає молодого, витративши весь свій життєвий досвід на те, щоб вижити себе і підготувати себе знову. Ось чому необхідно планувати розвиток і напрямки моди на рік-два вперед, щоб встигла перебудуватися промисловість, щоб текстильники оволоділи новим асортиментом тканин, а покупці і торгівля — нові ідеї моди.

Сьогодні «Мода 70», жіноча і гучна в платтях, діловито-спортивна в костюмах прилежного силуету, інвентарно-мужня, без непотрібного перебільшення і костюмах чоловіків — одним словом, підкреслено молоді і життєрадісна, уже робить свої перші кроки на промислових потоках, на громадських переглядах нових колекцій.

ДУМАЙ—НЕ ДОДУМАЄШСЯ

Слухали: заяву Гвоздюк Марії Дмитрівни про те, щоб відпустити її з колгоспу.

Ухвалили: відпустити Гвоздюк М. Д. з колгоспу, так як вона вийшла заміж.

(Із засідання правління колгоспу «Правда» Добровеличківського району).

«Продати І. С. Кавун загину свинку живою вагою»...

(З розпорядження. Артіль «Більшовик» Маловисківського району).

Слухали: доповідню записку звідувального ферму про те, що скотар Соломаха М. Г. вкрав шкіру з теляти.

(З рішення правління колгоспу «10 років Жовтня» Маловисківського району).

«Музикантам платити в колгоспну касу за труби, що грають на весіллях — 15 крб., а музикантам, що грають у вільні дні, виплачувати з каси колгоспу по 1 крб. 30 коп.»

(До відомої бухгалтерії. Колгосп імені Шевченка Гайворонського району).

ГАРМОНІЯ — ОСНОВНИЙ МОТИВ

РЕПОРТАЖ ПРО МОДУ МАЙБУТНЬОЇ ВЕСНИ

Які ж конкретні рекомендації відзначилися центри моди на весну — літо майбутнього року?

Мода нашого часу, справді, віддає перевагу спортивності. І це, як доводять демографи, — зривний образ часу, його стилізована прикмета. Розвиваючи молоді тенденції моди (допустимі і для дочки-студентки і для її матері, яка бере активну участь у всіх сферах громадського життя), художники пропонують постійно урізноманітнювати наш гардероб.

В спеціальному художньо-конструкторському бюро легкої промисловості, яким керує відома в країні і за її рубежами художниця Алла Левашова, розроблений дуже цікавий уніфікований гардероб. Його складають різноманітні светри і сукні, створені на одній конструктивній основі, але з різних матеріалів, з різними варіантами декоративного оформлення.

«Не змішуй» єдиного живого мода, — говорять Алла Левашова. — Але молоді пропонують плати короткої довжини (створені також по єдиному лекалу чотири моделі, оздоблені металевими фурнітурами або строгою білою майонікою, поєднані з кишенями різних конфігурацій, вони не сприймаються як плати одного фасону). А ввечері молодим дівчатам рекомендують до міні-плати брюки. Виконаві із незвичайних матеріалів брюки з незвичайним розширенням від коліна до низу зовсім міняють стиль «денного» плаття: це оригінальний гарний туалет, суцільний в домашньому середовищі, в спортивному таборі, на літньому відпочинку.

І все ж дівчина-студентка — це не готова героїня дня в сьогоденній і завтрашній моді. Модним образом 1970 року, стверджують художники, стала 30-літня жінка. Іншими словами, художник костюмом підкреслює жіночість, витончену простоту ліній, спокійну урівноваженість композицій. Простий костюм із «сухої» шерстяної тканини коричнево-сірою тини, короткий жакет і подовжена, що прикриває коліно спідниця, — ось стилет №1 героїні моди. Характерне і нове спокійне колористичне вирішення модного ансамблю майбутнього року.

На весну пропонується 4 нових модних силуети: їх назва — результат довгих творчих пошуків об'єднаної форми сучасного одягу. Наприклад, новий приталений силует народжений на основі прилягаючої. Від модних силуетів попередніх сезонів (а мода, як відомо, не робить за останні роки різких стрибків) «новонароджений» відрізняється щільним прилеглим ліфом з чітко позначеною лінією талії. Плаття ліній спідниці, яка інколи переходить в кишені, створюють гармонійну форму. В цьому силуеті ліній плеча звужена, проліни плеча налені, високі. Це нововведення моді особливо чітко проявляється в платтях весняно-літнього сезону. Другий модний силует — із вільною м'якою формою ліфу, розширеним до зап'ястя рукавом на зразок російської сорочки, з прямою або трохи розширеною спідницею — нагадуватиме про моду сорокових років.

Класичним для жінок різних літ стає напівприталений силует: на відміну від минулого року, популярний і прямий силует наліта і костюми — із вільною спідницею і м'яким приляганням спереди.

В чоловічій моді майбутнього року два силуети — напівприталений і прямий. Класично подовженої форми піджаки модельєри пропонують на основі цих силуетів. Дуже цікава юнацька мода, яка збагатилася традиційним гардеробом чоловіка куртками з широкими плечами, які замінили піджаки на робітні і на відпочинку. А на першій весняній дні чоловікам пропонується наліт подовженої пропорції, з відкритою лінійною талією і незвичайним розширенням до низу. Модними будуть жилети із вельвету з набивним малюнком. В чоловічому костюмі рекомендується поєднувати червоно-коричневі тони з сірими, теракотові — з сріблястою настилю. Велюровий костюм чоловіка рекомендується шити із синтетичних поліестерних ниток із шерстю.

Головне в сучасній моді — уміло використувати різноманітність ідей, які щиро пропонуються художникам, колористам, хімікам,

Н. ЖЕЛЕЗНОВА,
ЛПН.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 21 грудня. Перша програма. 14.30 — «Веселий поїзд». Для дітей. (К). 15.00 — «Нам КіФ» (Харків). 15.30 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту, (Челябінськ). 16.00 — Програма кольорового телебачення. Міжнародний турнір з фігурного катання. Вільна програма. Жінки. (М). Показові виступи призерів. 19.00 — «Творчі одягу пропонує». (К). 19.30 — Концерт К. Сталара. (К). 20.00 — Художній фільм. (К). 21.30 — «Сім днів». (М). 21.15 — «Алло,

ми шукаємо таланти». Заключний конкурс. (М). 23.25 — «Каміонет доброго настрою». (Мікопай).

ПОНЕДІЛОК, 22 грудня. Перша програма. 16.40 — Кіноленінка. «Товариш Абсолют». (Кіровоград). 17.00 — Новини. (М). 17.15 — Тележурнал «Ми — комуністи». (М). 17.45 — Телевізій. (М). 18.00 — Для школярів. Тележурнал «Піонерія». (Ульяновськ). 18.30 — «Сьогодні — День енергетики». (М). 19.00 — Програма кольорового телебачення. Міжнародний турнір з фігурного катання. (М). 22.15 — Кіножурнал та художній фільм «Діти моря». (Кіровоград). 23.05 — Наші оголошення. (Кіровоград).

Друга програма. 22.15 — В. Палова. «Вірність». Тележурнал. (Харків). 00.05 — Телевізій. (К).

ВІТРОК, 23 грудня. Перша програма. 11.15 — Телевізій. (К).

11.25 — Кіножурнал та художній фільм «Кінець агента». (Кіровоград). 17.40 — Телевізій. (К). 18.00 — Все про художню гімнастику. (К). 18.30 — Ленінський університет мистецтв. «Револьюційний рух робітничого класу». (М). 19.00 — Кіножурнал та художній фільм «Кінець агента». (Кіровоград). 20.40 — Наші оголошення. (Кіровоград). 20.45 — Програма «Час». (М). 21.30 — Андрій Гуляшкін «Сілія вранці». Вистава Кіровоградського музично-драматичного театру ім. Кривиницького. (Кіровоград).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35.
відділу військово-патрістичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.